

PROTOKOLL
2009-05-27
Stockholm

Mål nr 4674-07
Avdelning I

NÄRVARANDE REGERINGSRÅD

Heckscher, Eliason, Nord, Lundin och Ståhl

FÖREDRAGANDE och PROTOKOLLFÖRARE

Regeringsrättssekreteraren Perttu

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 24 maj 2007 i mål nr 3218-06

SAKEN

Arbetslöshetsförsäkring

Målet föredras.

Regeringsrätten beslutar dom.

Regeringsrådet Ståhl är av skiljaktig mening och anför:

I målet har inte hävdats att de distansstudier som AA bedrivit har hindrat henne från att söka och ta ett heltidsarbete. Det saknas vidare anledning att betvivla att hon rent faktiskt varit beredd att avbryta studierna om det skulle ha visats sig att de hindrat henne från att ta ett arbete. Frågan är om den omständigheten att hon inte i förväg lämnat in ett intyg om detta innebär att hon ändå är återbetalningsskyldig enligt 68 § första stycket ALF. För att så ska vara fallet krävs dels att inlämnande i förväg av ett sådant intyg är en förutsättning för rätt till ersättning, dels att hon genom att underlåta att lämna in intyget har förorsakat att ersättning har lämnats obehörigen i den nämnda bestämmelsens mening.

Dok.Id 74426

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

I 16 § ALFFo anges som förutsättning för rätt till ersättning samtidigt med deltidsstudier att studierna inte hindrar den arbetssökande från att söka och ta heltidsarbete samt att den arbetssökande intygar att hon är beredd att avbryta studierna om dessa skulle hindra henne från att ta arbete. Enligt min mening är bestämmelsen motsägelsefull. Om den situation uppkommer som det andra ledet i bestämmelsen tar sikte på, dvs. att studierna blir ett hinder för den arbetssökande att ta ett arbete, så bortfaller rätten till ersättning redan enligt det första ledet i bestämmelsen. Jag kan därför inte se att det andra ledet i bestämmelsen i realiteten tillför något som inte följer redan av det första ledet. För att ha rätt till ersättning är en arbetssökande alltid skyldig att avbryta studier som hindrar henne från att ta ett arbete, alldeles oavsett om hon i förväg har intygat att hon är villig att göra det. En arbetssökande som lämnat in ett sådant intyg och som därefter uppburit ersättning samtidigt som hon studerat är vidare oförhindrad att, om studierna senare visar sig bli ett hinder för att ta ett arbete, då ändra inställning och ändå fortsätta studera. Detta torde inte medföra att hon blir återbetalningsskyldig för den ersättning som dittills utgått, utan endast att ersättning inte kommer att utgå för framtiden. Det sagda visar att ett krav på intyg i förväg om att den arbetssökande är beredd att i framtiden avbryta studierna om dessa blir ett hinder inte fyller någon egentlig funktion.

Vidare kan konstateras att bestämmelsen om återbetalningsskyldighet i 68 § första stycket ALF inte framstår som skriven med sikte på en situation som den nu aktuella. För att återbetalningsskyldighet ska uppkomma krävs att den arbetssökande genom underlåtenhet att fullgöra sin uppgifts- eller anmälningsskyldighet har orsakat att ersättning lämnats obehörigen. Bestämmelsen synes ta sikte på den situationen att den arbetssökande har hållit inne vissa uppgifter som, om de kommit till arbetslöshetskassans kännedom, skulle ha lett till att ersättning inte hade lämnats. Eller med andra ord: genom att inte fullgöra sin uppgiftsskyldighet har den arbetssökande fått ersättning som hon annars inte skulle ha haft rätt till. I detta fall är det i stället så att om det aktuella intyget hade lämnats in så hade AA ostridigt haft rätt till ersättning. Underlåtenheten att ge in intyget har således inte förorsakat att ersättning, som annars inte skulle ha lämnats, ändå har utgått.

Mot bakgrund av det anförda anser jag att det inte är rimligt att tolka bestämmelserna i 16 § ALFFo och 68 § första stycket ALF så att underlåtenhet att lämna in det aktuella intyget i sig leder till att återbetalningsskyldighet uppkommer. Enligt min mening borde överklagandet därför ha bifallits helt.

Uppvisat och lämnat för expediering 2009-